

ALBERTINA NUGTEREN - HINDOES IN DIASPORA

Albertina Nugteren onderzoekt zowel de intrareligieuze als de interreligieuze verscheidenheid. Ze is geïnteresseerd in de veranderende rol van zingeving: zowel de positieve ontleningsprocessen als gevolg van de nabijgekomen 'ander', als de negatieve identiteitsmarkering in het buitensluiten van 'het andere', en alle nuances daartussen. Religie blijkt, net als vele domeinen van het menselijk bestaan, voortdurend aan verandering onderhevig. Behalve verval en verschraving laten deze processen fascinerende inventiviteit, creativiteit en zelfs re-traditionalisering zien.

In haar onderwijs over de transformaties in het culturele en religieuze landschap duidt ze deze processen aan vanuit meerdere perspectieven: op macro-, meso-, en microniveau.

In haar onderzoek houdt ze zich sinds enkele jaren onder meer bezig met de studie van lokale diasporagroepen. Er wordt veel onderzoek gedaan naar algemene tendensen onder religieuze minderheden, maar haar speciale aandacht gaat naar lokaal omschreven gemeenschappen, zoals die van hindoestanen in Wijchen, Gelderland, of die rond een nieuw gestichte Jagannath tempel in Bhadrak, Orissa, India. Wat haar daarbij als Sanskritist, religiewetenschapper en godsdiensthistoricus fascineert is het feit dat in zulke gemeenschappen religieuze geschiedenis direct voor de ogen van de waarnemende onderzoeker geschreven, geredigeerd, en gerechtvaardigd wordt.

Speciale focus is er op ritueel gedrag. De ontwikkelingen in de beleving van symbolen en rituelen sinds de jaren '90 zijn het voorwerp van wetenschappelijk onderzoek in de zogeheten 'Ritual Studies'. Zij volgt daarbij de zogenoemde 'spatial turn' en bevraagt vooral de specifiek-lokale aanwezigheid en expressie. In de overall waarneembare processen van globalisering en transnationalisme blijken mensen tegelijkertijd een heel specifieke lokale eigenheid te ontwikkelen en de plaatsgebonden (on)mogelijkheden materieel of symbolisch te verbinden met het transcendent. Deze menselijke vindingrijkheid leidt tot fascinerende culturele dynamiek. Zij verlaat bij haar onderzoek bewust het gebruikelijke 'deprivationist' perspectief en richt zich vooral op cultureel-religieuze veerkracht, inventiviteit en de macht van de verbeelding.

Wie bereid is zich over te geven aan een beweeglijk vakgebied waarin de studie van rituelen belangrijke sleutels tot cultuur oplevert, vindt verhelderende inkijkjes in menselijk gedrag, wensdenken, en coping mechanismen. Wanneer de voortschrijdende inzichten uit dit gebied worden toegepast op specifieke lokaal-gebonden gemeenschappen van hindoes in diaspora ontstaan interessante dwarsverbanden.